

prihajale ogromne množice z vseh strani. Duše pa dandanes še bolj ko kdaj prej potrebujejo tolažbe in pomoči, zato bo gotovo letos prišlo več romarjev od blizu in daleč, seveda s pravim namenom, ki ga mora imeti romanje: skrb za dušo, na katero mnogi radi vsakdanjih skrbi pozabijo. Daljni romarji iz Prekmurja, Medžimurja in Slovenskih goric so ostali Materi božji na Sladki gori najbolj zvesti. Naj tudi letos pridejo, pa tudi oni iz sedanjih župnij so prijazno povabljeni, da pridejo v procesijah s svojimi dušnimi pastirji. Kolikor bo mogoče, bomo pripravili, da bodo paše duše miru in tolažbe, pa tudi utrjeno telo počitka in česar še potrebuje.

Svetina nad Celjem. Ožbaldska ali lepa nedelja se obhaja na Svetini v nedeljo, 4. avgusta. Številnim romarjem, ki tako radi prihajajo na prijazno Svetino, se naznanja, da bo prilika za sv. spoved že v soboto, 3. avgusta celi popoldan do večera. V nedeljo, 4. avgusta je prvo opravilo ob 6.30, pri katerem bo ganljiva slovesnost: sprejem Jezusovih ljubljencev, naših najmlajših šolarjev v Marijin vrtec, med mašo skupno sv. obhajilo Apostolstva mož in mladeničev. Pozno opravilo bo ob 10: pridiga, slovesna sv. maša in končno ob lepem vremenu znamenita teoforična procesija, ki je res nekaj edinstveno lepega na Svetini. Vsak romar, ki je že bil enkrat to nedeljo na Svetini, zatrjuje: moram se zopet pokloniti svetinski Materi božji, tam je res lepo in veselo!

Ljutomer. V nedeljo, 4. avgusta ob 16 nastopijo tukaj »Trboveljski slavčiki«, ki so najboljši mladinski zbor v naši državi. Slavčiki so odnesli posod, doma in v inozemstvu, največja praznanja, posebno v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, na Dunaju, v Pragi, Brnu itd. Letos še gredo tudi na glasbeni festival v Prago, kar pomeni, da nastopajo umetniško. Pridite vsi glasbo ljubeči meščani in okolčani! Cene oblačne. Predprodaja vstopnic v trgovini Vilar. Natančneje na lepakih.

Ljutomer. Prememba posestev. Občinsko hišo ob Jeruzalemski cesti je kupil g. Ciril Zupčič, cestni nadzornik. Štilar-Zemljčičovo hišo pri ščavniskem mostu je kupil trgovec g. Vilar. Vršičevo hišo v Koroščevi ulici trgovec Sršen, posestvo in hišo pokojnega g. Petra Skuhale, župnika in prileškega pesnika, pa Zacherlovi.

Peter Rečetar rečetari.

Celjska obrtna razstava pod Marušičevim pokrovom. Takrat, ko so celjski obrtniki začeli pripravljati svojo razstavo, je bil Marušič še minister. Tako je lahko bil še pokrovitelj. Zdaj, ko pa se razstava vrši, pa je navaden umrljiv človek, ki je prišel iz Primorskega k nam. Sedaj seveda ne more biti pokrovitelj. Kvečjemu bi lahko obrtnikom postregel s kakim domačim pokrovom, izdelkom domače obrti, da bi se tako razstava vršila vsaj pod Marušičevim pokrovom. Vsem pa, ki za svoje lastne prireditve iščejo pokrovitelje, svetujemo, naj drugič na plakate dajo tiskati, da se prireditve vrši pod pokroviteljstvom ministra, ki bo takrat.

Dvoboj v Savinjski dolini. Zadnjič sta se v Rečici ob Savinji dva Mačkova poslanca spraskala: Dobovišek in Pevec. Dobovišek je Pevcu očital, zakaj je šel v parlament, Pevec pa ni vedel, da je bil Dobovišek tudi tri dni v Beogradu in je knofe štel: bi, ne bi, bi, ne bi... Zato je moral Pevec oditi. Ja, ja, poli-

tika je politika, petje pa petje, zato se naj pevec raje s petjem ukvarja!

Zakaj so Korošci izvolili Novačana? Zato, da so odrešili neodrešene brate v Korotanu, kjer je bil Novačan za konzula.

Odgovornost. »Jutro« pravi, da je Marušič odgovoren, »Glas naroda« piše, da je tudi g. Pirkmajer odgovoren. Mi pa pravimo, da sta oba odgovorna in vsi pod njima. Če pa kdo ni odgovornosti zmožen, ga je treba preklicati in dati pod kuratelo.

Jevtič ob slovesu. Jevtič se poslavlja iz javnega življenja. Njegove zadnje besede so bile: »In vendar je res, da imam večino naroda — četudi ne za sebe, pa proti sebi, večina je vendar le!« Zbogom!

Nerazumljiv notranji minister. Država ima notranjega ministra vendar za to, da jih not daje, sedanjí pa jih samo ven spušča. Nekdo, ki pa se na politiko ne razume dobro, je dejal, da to morda zaradi tega, da pripravlja prostor.

Javni shodi v ptujskem okraju. Peto-varju politična žilica ne da miru, zato je sklenil imeti tudi sedaj vsako nedeljo shod, kjer bo razlagal predvsem konjsko politiko, najprej o lipicancih, ki so znani iz našiške afere, pa tudi o izvozu naših domačih konj. Sedaj, ko ni več na konju, bodo njegovi shodi zelo zanimivi. Tudi se na shode ne bo več pripeljal z avtomobilom in spremstvom, ampak s konji.

Zakaj se o našiški aferi tako malo piše? Našiška afera razkriva, kako so znali nekateri plačkati državo. Toda afera je malenkostnega značaja, gre le za 36 milijonov in nekaj lipicanskih konj, da se ne spleča veliko o tem pisati.

Letmerški poslanec Luka Čič še ni nič pokukal v naš okraj. Za nas se ne zanima, pač pa je stavil interpelacijo, da naj bo železnica dobro založena s trboveljskim premogom. Drugič pa naj gre za teboveljskega premogarskega poslanca! Trboveljskim delavcem privoščimo takega delavnega poslanca, da bi se jim kaj boljše godilo!

Čuden stvor. V Sloveniji je časopis, ki se imenuje »Večernik Jutra«, izhaja opoldne, zastopa pa stališče otrok teme. Pišejo ga v Mariboru, tiskajo v Ljubljani, čitajo pa menda nikjer veliko

Odplačilni načrt

po katerem bodo zadruga, včlanjene v imenovanih Zvezah (Zadružna zveza v Ljubljani, Zveza slovenskih zadrug v Ljubljani, Zveza gospodarskih zadrug za Jugoslavijo v Ljubljani), izterjavale od dolžnikov-kmetov svoje terjatve, nastale pred 20. aprilom 1932.

Člen 1. Kdo se smatra za dolžnika-kmeta, je določeno v členu 2. uredbe o zaščiti kmetov z dne 3. avgusta 1934.

Člen 2. Zadruga računa dolžnikom-kmetom od 1. januarja 1935 največ 6% obresti letno za nazaj. Le zadruga, ki imajo več ko 25% svoje obratne glavnice (to je vseh lastnih in tujih sredstev) izposojene od drugih denarnih zavodov, smejo računati dolžnikom-kmetom od 1. januarja 1935 dalje največ 7½% obresti na leto.

Člen 3. Dolžniki-kmetje morajo vsako leto

najkasneje do konca meseca novembra plačati obresti od dolžne glavnice po členu 2. tega odplačilnega načrta. Od dne dospelosti se računajo zamudne obresti v enaki izmeri.

Člen 4. Dolžna glavnica odplačujejo dolžniki-kmetje, izvzemši primer po členu 5., v 12 letih po naslednjem načrtu: v letu 1935 1%, v letu 1936 2%, v letu 1937 3%, v letu 1938 4%, v letu 1939 5%, v letu 1940 7%, v letu 1941 9%, v letu 1942 11%, v letu 1943 13%, v letu 1944 14%, v letu 1945 15%, v letu 1946 16%. Kot dolžna glavnica se smatra stanje dolga, izračunjeno po členu 3., odstavek 5., uredbe z dne 3. avgusta 1934. Odplačilo na glavnico je plačati vsako leto najkasneje do 30. novembra.

Člen 5. Če dolžna glavnica pri zadrugi ne presegá zneska Din 6000, odplačuje dolžnik zadrugi poleg vsakoletnih obresti letno najmanj četrtno dolžne glavnice, in sicer do konca novembra vsakega leta.

Člen 6. Če dolžnik ne plača obresti in odplačila na glavnico v teku treh mesecev po dospelosti, izgubi pravico do ugodnosti iz tega odplačilnega načrta.

Člen 7. Ako zadruga ugotovi, da dolžnik odpuhuje ali obremenjuje ali pustoši svoje premoženje, tako, da bi iz tega nastala nevarnost za njeno terjatve, izgubi dolžnik pravico do ugodnosti iz tega odplačilnega načrta z dnem, ko je prejel od zadruga pismeno obvestilo o tem. Proti taki odločbi zadruga ima dolžnik v roku 15 dni od prejema obvestila pravico do pritožbe na pristojno revizijsko zvezo, ki odloča dokončno.

Člen 8. Obresti, ki bi jih bil moral plačati dolžnik do 15. decembra 1934, se smejo po prisilni poti izterjati po preteku 15 dni po objavi odplačilnega načrta v »Službenem listu k. banske uprave Dravske banovine«.

Člen 9. Predpisi uredbe o zaščiti kmetov z dne 3. avgusta 1934 se smiselno uporabljajo, kolikor ne nasprotujejo določilom tega odplačilnega načrta.

Na stotine kmetov išče vojni zaklad.

Leta 1812 je bil Napoleon na pobegu z veliko armado iz goreče Moskve. Za ruskim mestom Smolensk se je pretvoril umik čet v popolen nered ter bežanje brez vodstva. 500.000 mož broječa Napoleonova vojska, ki je prekoračila pred pol letom zmagovito reko Njemen, je cepala na umiku in žalosno umirala od gladi in mraza. Ko so se približali ostanki armade mestoma Wilna in Kowno, je bilo skupaj še 25.000 mož. Umikali so se v popolnem neredu. Nekateri onemogle so pobrali tamošnji usmiljeni kmetje in so jih vzeli pod svoje strehe. Mnogo napoleonskih beguncev je ostalo na ruskih tleh in še danes je najti na Litvanskem precej potomcev Napoleonovih vojakov. Baš to je zagrabila v zadnjem času mrzlica vojnega zaklada nekdanje velike Napoleonove armade. Na stotine litvanskih kmetov orje ter koplje ob bregovih reke Njemen in išče zlatnike, katere je tamkaj nekje po stari pravljici in ustmenem izročilu zakopal ter skril v zemljo zakladnik cesarja Napoleona na pobegu pred Rusi. Po ljudskem pripovedovanju ni preostajalo blagajniku drugega, kakor da je zaupal vojno blagajno materi zemlji. Blagajnik ali vojni zakladnik je bil prepričan, da bo